

بیانات رهبر معظم انقلاب در دیدار دانش آموزان و دانشجویان به مناسبت 13 آبان - 11 آبان / 1390

بسم الله الرحمن الرحيم

خوش آمد عرض میکنم به همه‌ی شما جوانان عزیز، دانش‌آموزان، دانشجویان و مسئولان محترم. مبارک باد بر شما سیزدهم آبان، که روز مبارزه‌ی با استکبار نام نهاده شده. در واقع باید گفت: روز شروع سقوط هیبت استکباری آمریکا.

این ایام، ایام دهه‌ی ذی‌حجه است. شما جوانان عزیز، دل‌های نورانی، روحیه‌های شاداب، فرزندان عزیز من، توجه داشته باشید که یکی از بهترین روزها و شبهای دوره‌ی سال، از لحاظ فضیلت و امکان ارتباط دلها با خدا، همین روزهاست. مایه و قوام اصلی همه‌ی حرکت‌های بزرگ و پیروز، ذکر الهی است؛ یاد خدا بودن، با خدا ارتباط داشتن. در قرآن میفرماید: «و یذکروا اسم الله فی ایام معلومات». (1) در حدیث دارد که «ایام معلومات» که خدای متعال به ذکر در این ایام دستور داده است، همین ده روز اول ذی‌حجه است.

در این ده روز، روز عرفه وجود دارد، که روز دعا و استغفار و توجه است. دعای سراسر عشق و شور و سوز در روز عرفه، که سیدالشهداء امام حسین (علیه‌السلام) در مراسم عرفات انشاء فرموده است، نشان‌دهنده‌ی آن روحیه‌ی شیدائی و عشق و شوری است که پیروان اهل‌بیت در یک چنین ایامی باید داشته باشند. این ایام را قدر بدانید. فرصت مال شماست. همچنان که امروز فرصت پیشرفت، فرصت شکوفائی، فرصت حرکت‌های بزرگ سیاسی و انقلابی و اجتماعی مال شما جوانهاست، فرصت توجه به خدای متعال و ذکر الهی و مستحکم کردن رابطه‌ی قلبی با خدا هم متعلق به شماست. بهترین وسیله‌ای که میتواند ذکر الهی را برای شما و برای ما زنده کند، ترک گناه است. این کار، برای شما آسانتر از پیرهاست. شما جوانها دل‌های نورانی دارید، زمینه‌های آماده‌ای دارید؛ از خدای متعال کمک بخواهید. قدر این دوره‌ی درخشان جوانی را بدانید، رابطه‌ی خودتان را با خدا مستحکم کنید و در این راه پرافتخاری که ملت ایران آغاز کرده است و شما امروز در نقاط اوج این راه قرار دارید، ان شاءالله با همه‌ی وجود، با همه‌ی توان، ادامه بدهید و پیش بروید.

سیزدهم آبان هم - که دو روز دیگر است - در حقیقت به معنای واقعی کلمه، یکی از ایام‌الله است؛ فرصتی است برای فکر کردن و استنتاج کردن و بر اساس این استنتاج، آینده را ساختن و برای آینده برنامه‌ریزی کردن؛ چون آینده مال شماست. چگونه حرکت کنیم که بتوانیم خودمان را، ملتمان را، کشورمان را، تاریخمان را، بلکه امت اسلامی را به اوج برسانیم؟ راه چیست؟ این را باید با تفکر و تدبیر در این عبرتها به دست آورد. یکی از این عبرتها در همین سیزدهم آبان است. قدرت الهی از یک طرف - که همه چیز در همین جمله‌ی «قدرت الهی» مندرج است - و بعد

اراده‌ی مبارزه و ایستادگی در راه مبارزه، که متکی به قدرت الهی و توفیق الهی است، از طرف دیگر، سیزدهم آبان را يك برجستگی بخشیده است.

امام عزیز ما، آن مرد یگانه‌ی تاریخ ما، در مقابل طرح کاپیتولاسیون و مصونیت آمریکائی‌ها - که آن روز در ایران همه‌کاره بودند - ایستاد و به خاطر این اعتراض، روز 13 آبان با حال غربت و تنهائی، به وسیله‌ی مزدوران آمریکا از ایران تبعید شد. در آن روز و در این تبعید، هیچ کس در کنار امام نبود. البته دل‌های مردم با امام بود؛ اما امام را از خانه‌اش ربودند و در غربت کامل، او را در روز 13 آبان سال 43 از ایران تبعید کردند. پانزده سال بعد - پانزده سال، زمان زیادی نیست؛ مثل برق میگذرد - فرزندان امام، یعنی جوانان انقلابی دانشجو، در روز 13 آبان رفتند لانه‌ی جاسوسی آمریکا در تهران را تسخیر کردند؛ آمریکا را از ایران تبعید کردند. ببینید فعل و انفعال حرکت مردمی متکی به اراده‌ی الهی و قدرت الهی، چه کار میکند. امام در آن غربت در تبعید ایستاد، با کمال استقامت راه را دنبال کرد و مردم را کم‌کم و بمرور آورد وارد صحنه کرد. امام مردم را بیدار کرد؛ احساس استقلال و آرمان‌خواهی همراه با مجاهدتی که در آن هیچ خوف و ترسی وجود ندارد، در مردم زنده کرد. مردم به میدان آمدند و انقلاب پیروز شد. مردم در انقلاب، شاه را از ایران راندند؛ در 13 آبان، آمریکا را از ایران راندند. لذا امام فرمود: انقلابی بزرگتر از انقلاب اول. این يك عبرت است. یعنی يك ملت وقتی در راه درست، با هدایت صحیح و با بصیرت، ایستادگی و استقامت میکند، هیچ قدرتی در مقابل او تاب مقاومت ندارد. همه‌ی مانعها برداشته شد. این مسئله، محال به نظر می‌آمد. حکومت سلطنتی دو هزار و پانصد ساله، آن هم با پشتیبانی همه‌ی قدرتهای مادی دنیا، از ایران برچیده شود؟ باورکردنی بود؟ اما اراده‌ی اسلامی و ایمانی ملت ایران به رهبری امام، این امر محال را ممکن کرد؛ این امر نشدنی، واقع شد. همه در مقابل چشمشان این را بوضوح دیدند و آن را لمس کردند. و از این بالاتر، پرچم تسلط ظالمانه‌ی متکبران‌های آمریکا از بام ایران پائین کشیده شد؛ زیر پای جوانهای مؤمن ما لگدمال شد. این هم نشدنی به نظر میرسید. این هم يك کار ناممکن به نظر میرسید. تحلیل میکردند، میگفتند، مینوشتند که ایران اسلامی چون در مقابل آمریکا ایستاده است، پس قطعاً شکست می‌خورد و مجبور به عقب‌نشینی میشود. تحلیل‌های مادی این را میگفت، این را نشان میداد. خیلی از روشنفکر نمایان ما که خود را اهل تحلیل سیاسی و زیر و رو کردن حوادث و استنتاج از حوادث میدانستند، اینجور تحلیل میکردند. اما بعکس شد؛ اسلام پیروز شد، جمهوری اسلامی پیروز شد، آمریکا مجبور به عقب‌نشینی شد.

از آن روز تا امروز، سی و دو سال میگذرد. جوانهای عزیز! در این سی و دو سال، هیچ سالی نبوده است که از سوی استکبار به رهبری آمریکا و صهیونیسم، علیه ایران توطئه‌ای یا توطئه‌هایی شکل نگیرد؛ به قصد شکست دادن ملت ایران، به قصد شکست دادن انقلاب و نظام جمهوری اسلامی. و به فضل الهی، به حول و قوه‌ی الهی، به همت مردم عزیز ما، و در هر دوره، به همت پیشروی جوانان عزیز ما، ایران اسلامی در همه‌ی این توطئه‌ها پیروز شد و آمریکا شکست خورد. بعد از این هم همین جور خواهد بود. تحلیل درست، این است. نگاه درست به آینده، این است. شماها ان‌شاءالله پنجاه سال، شصت سال، هفتاد سال، پیش روی خودتان عمر دارید. برای این عمر طولانی - که خدای متعال ان‌شاءالله با برکت و رحمت و فضل خود به شما عنایت کند - باید برنامه‌ریزی کنید. پایه‌ی برنامه‌ریزی این است: تصمیم بگیرید، هدف را درست انتخاب کنید و دنبال این هدف، با استقامت حرکت کنید؛ در این صورت هیچ قدرتی در مقابل شما یارای ایستادگی نخواهد داشت. هدفهای شما در زمینه‌ی علمی، در زمینه‌ی اقتصادی، در زمینه‌ی اجتماعی، در زمینه‌ی اخلاق، در زمینه‌ی گسترش تفکر اسلامی و بیداری اسلامی در جهان است؛ اینها

آرزوهای بزرگ شماست. راه فقط همین است. درست تشخیص بدهید، تصمیم قطعی بگیرید، حرکت کنید، راه بیفتید، به خدای متعال تکیه و اعتماد کنید؛ به نتیجه خواهید رسید. دشمنان شما هر که باشد، هر چه باشد، با هر حجم قدرتی که در دنیا باشد، مجبور به عقب‌نشینی خواهد شد؛ همچنان که در قضیه‌ی انقلاب، در قضیه‌ی 13 آبان، در قضایای جنگ تحمیلی، در قضیه‌ی محاصره‌ی اقتصادی و در همه‌ی توطئه‌های دیگر تا امروز اینجوری بوده.

دست ما پر است. ما فکر درست داریم. جمهوری اسلامی یک اندیشه‌ی سیاسی نوئی به دنیا عرضه کرده است: مردم‌سالاری دینی. این اندیشه‌ی سیاسی نو، متکی به فلسفه‌ی درست، متکی به زمینه‌های فکری و اعتقادی مستحکم و از لحاظ عملی قابل اجرا و پیش‌رونده است. این فکر، این راه، این فلسفه و این تجربه‌ای که در طول این سی و دو سال در اختیار ملت ایران است، دست ما را پر کرده است.

دشمن تلاش میکند. نباید فکر کرد که دشمن از فعالیت منصرف خواهد شد؛ نه، دارید می‌بینید. در همین روزها، در بحبوحه‌ی گرفتاری‌های آمریکا در قضیه‌ی این حرکت مردمی وسیع جنبش وال استریت در نیویورک و در سایر شهرها و ایالات آمریکا، دولت آمریکا به نظرش رسید که به خیال خودش و به قول خودش، باز یک برگ دیگری رو کند. یک سناریوی مسخره‌ی تروریستی درست کردند که جمهوری اسلامی را متهم کنند به یک حرکت تروریستی مهم، بی‌منطق و غلط؛ که هر کس از اهل معرفت و فن در دنیا آن را دید، رد کرد، محکوم کرد. متوسل و متشبث به این چیزها میشوند، برای اینکه شاید بتوانند خودشان را از آن گرفتاری‌ها نجات بدهند، آن را تحت تأثیر و تحت الشعاع قرار بدهند؛ شاید بتوانند بر جمهوری اسلامی فشار وارد کنند. البته این مسئله را دنبال خواهند کرد. قصدشان این است که شریف‌ترین عناصر مبارز و مجاهد در جمهوری اسلامی را متهم به تروریست کنند. آنها خودشان تروریستند. امروز تروریست بزرگ در دنیا، دولت آمریکاست.

در این قضیه هم دست ما پر است. ما امروز صد سند غیر قابل خدشه در اختیار داریم که نشان می‌دهد دولت آمریکا پشت سر ترورها و تروریست‌هایی بوده است که در ایران یا در منطقه واقع شده است. ما با این صد سند، آبروی آمریکا را در دنیا خواهیم برد؛ آبروی این مدعیان حقوق بشر و مبارزه‌ی با تروریسم را در دنیا پیش افکار عمومی خواهیم ریخت؛ اگرچه امروز هم آبروئی ندارند.

آمریکا شکست خورده است. آمریکا در افغانستان شکست خورده است. در مقابل ملت افغانستان، آمریکا نتوانسته است وجهه‌ی خود را حفظ کند؛ ادعاهای دروغ خود را ثابت کند. در مقابل ملت عراق، آمریکا شکست خورده است. همین چند روز قبل از این، نمایندگان و نخبگان سیاسی ملت عراق به اتفاق، مصونیت نظامیان آمریکا در عراق را رد کردند؛ نظر دادند که باید آمریکا از عراق بکلی خارج شود. و خارج خواهد شد؛ چاره‌ای ندارد. آمریکا بعد از سالها تلاش و هزینه‌های مادی و انسانی فراوان، ناچار است از عراق خارج شود؛ ناچار است از افغانستان خارج شود؛ ناچار است شکست را بپذیرد.

اینها در شمال آفریقا شکست خوردند؛ حسنی مبارک را نتوانستند حفظ کنند، بن علی را نتوانستند حفظ کنند - اینها همه مزدورهای آمریکا بودند، اما ملتها بر اینها فائق آمدند - در لیبی، رفیقشان قذافی را نتوانستند حفظ کنند. تا همین آخر هم، قبل از مرگ ذلیلانه‌ی قذافی، اینها ارتباطاتی داشتند، شاید بتوانند با هم تفاهم کنند. ملتها نفاق استکبار را، نفاق آمریکائی‌ها و غربی‌ها را، چه در قضیه‌ی مصر، چه در قضیه‌ی تونس، چه در قضیه‌ی لیبی دیدند، در قضایای دیگر هم خواهند دید. اینها منافقند، اینها دورویند.

امروز در خود آمریکا، در خود کشورهای غربی، در خود نظام سرمایه‌داری و به اصطلاح لیبرال دموکراسی - که هم «لیبرال» لاش دروغ است، هم «دموکراسی» لاش دروغ است - اینها شکست خورده‌اند. امروز مردم آمریکا در سرتاسر ایالات آمریکا، و مردم در هشتاد کشور جهان علیه این نظام ایستادگی کردند. ممکن است مردم را سرکوب کنند، اما این آتش خاموش نخواهد شد. نمیتوانند دفاع کنند؛ دستشان خالی است. دنیا جریان دیگری پیدا کرده است و بدانید به حول و قوه‌ی الهی، مبارزه‌ی حق - که با سردمداری ملت ایران و با پرچم اسلام آغاز شده است - با باطل، با طاغوتها، با فرعونها و با فرعون استکبار، تا سرنگونی استکبار ادامه پیدا خواهد کرد.

تحلیلگران - به قول خودشان - در اتاقهای فکرشان می‌نشینند مطالعه میکنند، بررسی میکنند، می‌بینند نقطه‌ی کانونی و مرکزی این حرکت، جمهوری اسلامی است؛ لذا متوجه شماها میشوند؛ متوجه جوانهای ما، متوجه مسئولان ما که محکم ایستادند و این راه را با جرأت، با قدرت، با توکل به خدا، با خوشبینی به آینده و با امید تمام دارند ادامه میدهند. آن وقت علیه ملت ایران توطئه میکنند؛ خوب، بکنند. سی و دو سال است که دارند علیه ملت ایران توطئه میکنند. البته در هر توطئه‌ای، برای ملت ایران زحمت‌افزائی کردند، اما ملت ایران پیروز شده است و پس از هر توطئه‌ای که خنثی شده، ملت ایران یک پله بالاتر رفته. ما را تحریم میکنند. ممکن است تحریم فشاری به وجود بیاورد، اما ملت ایران را یک درجه جلو میبرد؛ توانائی او را بیشتر میکند. به خیال خودشان علم و فناوری را بر روی جوانهای ایرانی بستند، اما جوانان ایرانی خودشان از درون خودشان جوشیدند. امروز در زمینه‌ی علم و فناوری، پیشرفت ما نسبت به گذشته، نمیشود گفت دو برابر و سه برابر است؛ ده‌ها برابر است. مبارزه‌ی آنها به جائی نمیرسد. مبارزه‌ی با یک ملت بصیر، ملت صبور، ملت آگاه، ملتی که جوانانش متکی به خدا و پایدار در این راهند، به جائی نمیرسد؛ آنها شکست میخورند، اما ملت ایران پیروز خواهد شد.

شما جوانها باید برای آینده، بیشترین بار این مسئولیت را بر دوش بگیرید و خودتان را بسازید؛ نگذارید دشمن با توطئه‌های تبلیغاتی، با دروغ‌پردازی، امید را از دلها بزداید؛ نگذارید بین شما اختلاف ایجاد کنند؛ نگذارید بین ملت و مسئولین، ایجاد اختلاف و جدائی کنند؛ آنها این را میخواهند؛ آنها از این یکپارچگی میترسند؛ آنها از این شعارهای مستحکم شما میترسند؛ آنها از عزم و اراده‌ی جدی مسئولین میترسند؛ میخواهند این عزم و اراده را متزلزل کنند. وقتی ملت در کنار مسئولین ایستاده است، هیچ مسئولی احساس تردید نمیکند؛ احساس تزلزل نمیکند و پیش میروند. این برای کشور ما لازم است؛ تا امروز بوده است، ان شاءالله در آینده هم خواهد بود. قطعاً ملت ایران در همه‌ی

این چالش‌هایی که امروز با آن مواجه است و احیاناً در آینده هم با آنها مواجه خواهد بود، بینی دشمن را به خاک خواهد مالید.

رحمت خدا بر شهدای عزیز ما. رحمت خدا بر صبر ملت ما. رحمت خدا بر پدران و مادران صبوری که مشکلات را تحمل کردند، فقدان جوان‌هایشان را تحمل کردند و ایستادند و به نسل‌های بعدی درس دادند. و رحمت خدا بر امام بزرگوار ما، که این راه را او باز کرد، او جلو افتاد، او ایستاد تا همه‌ی ما دلگرم شدیم و به دنبال او حرکت کردیم و این راه طولانی را طی کردیم. امیدواریم همه‌ی شما مشمول ادعیه‌ی زاکیه‌ی حضرت بقیةالله باشید.

والسّلام علیکم و رحمة الله و برکاته

(1) حج: 28